

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/233/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420202273
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1420202273.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členov senátu JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti Z.: A., nar. XX.XX.XXXX, P., nar. XX.XX.XXXX a W., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matky A. Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. 3, XXX XX I. a otca O. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. 3, XXX XX I., zastúpenom JUDr. Pavlom Torňošom, advokátom, so sídlom Tomášikova 50/D, 831 04 Bratislava, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 12.06.2020 č.k. 14P/26/2020-31, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava IV uznesením zo dňa 12.06.2020, č.k. 14P/26/2020-31, zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala zverenia maloletých detí do svojej osobnej starostlivosti a určenia výživného na maloleté deti.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1, Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a § 2 ods. 1, § 366 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), dospejúc k záveru o nesplnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu matky, keď nezistil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov maloletých detí v matkou navrhovanom smere. Za osvedčené považoval schopnosť rodičov sa na výchove a starostlivosti maloletých detí na čas do rozvodu manželstva, vrátane realizovania styku dohodnúť, ktorý aj realizujú. Uviedol, že matka neosvedčila dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ani čo do určenia výživného na maloleté deti v nevyhnutnej miere podľa § 366 CMP, keď tak z návrhu matky, ako aj vyjadrení otca vyplýva, že otec si vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom dobrovoľne plní a tiež platí výživné na maloleté deti k rukám matky. Uviedol, že matka je oprávnená podať návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu, v ktorom súd na rozdiel od konania o neodkladnom opatrení o opodstatnenosti a výške výživného, rozhodne na základe vykonaného dokazovania. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka, navrhujúc rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie. Uviedla, že uznesenie o zamietnutí neodkladného opatrenia jej bolo doručené neúplné, keď neobsahuje

pravdepodobne poslednú stranu, nedisponuje záverom poučenia, miestom a dátumom jeho vydania, označením osoby oprávnenej na vydanie rozhodnutia, ako aj osoby zodpovednej za jeho správnosť, preto mala za to, že dané rozhodnutie ani nemôže nadobudnúť právoplatnosť. Za naplnenie dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia považovala neuhrádzanie sumy 850 eur ako dobrovoľného výživného stanoveného si otcom, ktoré dobrovoľne prispieval od októbra 2019. Uznesenie považovala za zásah do práv detí v zmysle nároku detí voči rodičom podľa § 62 a nasl. Zákona o rodine. Uviedla, že súd prvej inštancii absolútne ignoroval, že otec maloletých detí od októbra 2019 dobrovoľne prispieval na výživu maloletých detí mesačne sumou 850 eur, ktoré považovala za výživné, z ktorého je možné uspokojiť základné ich nároky. Namietala, že z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie nevyplýva, že by sa zaoberal jej návrhom na zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti, preto uznesenie považovala za nedostatočne odôvodnené v rozpore s ustanoveniami CSP.

4. Otec prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdiť. Odvolanie matky považoval za nedôvodné, neobsahujúce skutkové ani právne argumenty spôsobilé spochybníť správnosť a zákonnosť napádaného rozhodnutia. Mal za to, že matkou uvádzané skutkové tvrdenia v odvolaní sú skutočnosťami, ktorými sa súd prvej inštancie tak po vecnej ako aj právnej stránke vyporiadal, a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Spochybnil matkine tvrdenie o tom, že jej nebolo doručené celé znenie uznesenia, keďže jeho právnenému zástupcovi bolo doručené celé uznesenie, a preto je zjavné, že uznesenie bolo doručované stranám v celom rozsahu. Za nesprávne považoval matkou uvádzané skutkové tvrdenia o tom, že pokiaľ neplatí ňou požadovanú celú sumu vo výške 850 eur mesačne, ide o zjavné ohrozenie práv maloletých detí, keď sa o maloleté deti osobne stará a dobrovoľne si plní k nim vyživovaciu povinnosť a súčasne aj k rukám matky zasiela finančné prostriedky, pričom matka opak neosvedčila. Súd prvej inštancie mal riadne preukázané, že sa na financovaní potrieb maloletých detí v nevyhnutnej (nesporne aj vyššej) miere podieľa. Uviedol, že výživa maloletých detí je zabezpečená a ich práva nie sú ničím narušené, nakoľko matke posielal mesačne 400 eur, platí hypotéku, z ktorej sa zhodnocuje spoločná nehnuteľnosť, kde matka žije, platí náklady na bývanie detí a manželky a to v celom rozsahu, navyše matka užíva naturálne benefity (firemne auto s tankovacou kartou). Sumu 400 eur mesačne platí matke okrem iného aj z dôvodu, že má maloleté deti v opatere PO - PIA, následne matka SO-NE a naopak, čím matke výrazne klesli náklady na odôvodnené potreby maloletých detí. V mesiaci 07/2020 sa v prevažnej časti finančne podieľal na zaplatení dcérinho zubného strojčeka. S námietkou matky, že súd sa v uznesení nezaoberal jej návrhom na zverenie maloletých detí nesúhlasil a uviedol, že skutočnosť, že sa ako rodičia vedia na stretávaní s maloletými deťmi dohodnúť je zrejmé a poukázal aj na svoj návrh v konaní o rozvod, na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti, ktorá je plne v záujme maloletých detí, tieto momentálne žijú v striedavej starostlivosti a sami to tak vyžadujú.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec napadnutú odvolaním matky, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 Zák. č. 161/15 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 Zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), dospel k záveru že odvolaniu matky nie je možné vyhovieť. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa stotožnil tak s výkladom inštitútu neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie, ako aj s jeho aplikáciou v danej prejednávanej veci, majú za to, že podmienky na dočasnú úpravu pomerov účastníkov v matkou navrhovanom smere splnené neboli.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd pripomína, že každé neodkladné opatrenie musí vždy vychádzať z pomerov a okolností existujúcich v čase rozhodovania. Základnou podmienkou uplatnenia tohto procesného inštitútu je preukázanie potreby neodkladného zásahu súdu do pomerov účastníkov. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Prvoradou a zásadnou úlohou súdu vo všetkých konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloletých je ochrana oprávnených záujmov maloletého dieťaťa, ktorá vždy nemusí byť v súlade s vôľou jeho rodičov. Súd musí zabrániť zneužitiu tohto svojim významom osobitného procesného inštitútu presadzovaním osobných zámerov rodičov, riešením ich vzťahových problémov a dosiahnutím výhodnejšieho postavenia jedného z rodičov v meritórnom konaní formou procesného inštitútu neodkladného opatrenia. Pokiaľ ide o určenie výživného neodkladným opatrením podľa § 366 CMP, je možné nariadiť platenie výživného výlučne iba v nevyhnutnej miere. To znamená, že výživné určené neodkladným opatrením nevychádza z pomerov rodičov a maloletého dieťaťa zisťovaných v zmysle hmotnoprávneho predpisu (Zákon rodine), čo je povinnosťou meritórneho konania, ale zo skutočností vyplývajúcich zo samotného návrhu, resp. jeho príloh. Celkové pomery, ktoré determinujú spôsobilosť primárneho rodiča poskytovať dieťaťu výživu, sú rovnako ako u druhého rodiča, predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Výživné neodkladným opatrením nemožno preto určiť na základe predpokladaných pomerov povinného rodiča, ale len v miere nevyhnutnej pre zabezpečenie základných existenčných potrieb dieťaťa. Charakteristickým znakom neodkladného opatrenia podľa 366 CMP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Neodkladným opatrením nerozhoduje súd o výške výživného podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča a ani podľa celkových odôvodnených potrieb maloletých detí. Uvedeným zákonným ustanovením mal zákonodarca na mysli uloženie povinnosti rodičovi, ktorý si svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne neplní v primeranom rozsahu, alebo ktorého zákonná vyživovacia povinnosť nebola doposiaľ súdnym rozhodnutím upravená, platiť výživné v takej miere, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená.

9. Na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa, že v návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj v jej odvolaní, neboli nielenže osvedčené, ale ani prezentované také závažné skutočnosti, ktoré by mali za následok potrebu zásahu do pomerov účastníkov konania rozhodnutím súdu bez vykonania potrebného dokazovania. Odvolací súd sa v plnej miere stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nesplnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v matkou navrhovanom smere. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie uzatvára, že v danom prípade, pri aktuálne realizovanej rovnocennej starostlivosti rodičov, na ktorej sa obaja rodičia dohodli, nemožno ustáliť, že by bolo v záujme maloletých detí potrebné dočasne rozhodnúť o zverení maloletých detí len do výlučnej osobnej starostlivosti matky. Matka svoj návrh v tomto smere nijako neodôvodnila a pre ňou požadovanú zmenu uznesenia súdu prvej inštancie neosvedčila (a ani neuviedla) žiadne podstatné okolnosti, ktoré by odôvodňovali v záujme detí a ich ochrany rozhodnutie o zmene ich výchovného prostredia, resp. inej formy starostlivosti rodičov o maloleté deti, než tej, ktorú rodičia doposiaľ realizujú. Pokiaľ ide o odvolanie matky voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým súd jej návrh na určenie výživného na maloleté deti zamietol, toto neobsahuje v tomto smere žiadne dôvody, ani osvedčenie nevyhnutných skutočností pre určenie výživného na maloleté deti v nevyhnutnej miere, ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia správne vysvetlil. V danom prípade otec dostatočne preukázal, že si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom plní dobrovoľne a v rozsahu zodpovedajúcom určeniu výživného v nevyhnutnej miere pri zohľadnení výkonu jeho osobnej starostlivosti o maloleté deti. Výživa, bývanie, ani základné potreby maloletých detí v čase výkonu osobnej starostlivosti matky o maloleté deti nie sú ohrozené. Odvolací súd sa môže stotožniť s argumentáciou matky, že otcom poskytované finančné plnenia k jej rukám ako výživné na maloleté deti nemusia zodpovedať zákonným kritériám pre urečie výživného na maloleté deti podľa § 62 a § 75 ods.1 Zákona o rodine, avšak prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, v konaní v ktorom sa dokazovanie nevykonáva, tak ako správne konštatoval súd prvej inštancie je možné určiť výživné v nevyhnutnej miere, čomu aktuálne plnenia otca, pri zabezpečení nákladov na bývanie, zdravotnú starostlivosť a iné bežné potreby maloletých detí, spĺňajú. K námietke matky o doručení neúplného uznesenia súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že matka uvedené pochybenie súdu prvej inštancie neosvedčila, a pokiaľ by sa tak aj stalo, mala možnosť požiadať súd o doručenie úplného znenia rozhodnutia, čo by mohlo mať význam vo vzťahu k jeho vykonateľnosti a plynutiu lehoty na podanie

odvolania, avšak uvedené nemalo vplyv na odňatie možnosti matky podať kvalifikované odvolanie z dôvodu, že by nebola oboznámená s obsahom a dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie.

10. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).